

meget simplere og naturligere Maade end hidtil. Den Side, hvorfra vi her have med Sagen at gjøre, er den almindelige Næringsfrihed, og jeg skjønner da ikke rettere, end at de Grundsatninger, der ere udtalte i den nye Næringslov, paa en rigtig og consequent Maade ere gjorte gjældende her. I de fire første Paragraffer er der givet fuld Frihed til at ernære sig ved Søvesenet, og der er i Udcastet kun forbeholdt Garantier med Hensyn til dem, der føre Skibe i den større Søfart, Garantier, som efter min Mening ere nødvendige; thi det gjælder ikke her som ved andre Næringer, at Enhver selv kan paasee sin egen Interesse; her er jo nemlig Tale baade om Rheder og om Befragter, og om dem, der betroe Gods og Person til Skibet. Sagen har ogsaa en mere almindelig Side. Det er som bekjendt en fra Fortiden nedarvet betydelig Næringsvei, at fare i fremmed Fart, saa at det har en, jeg kan sige politisk Interesse, at danste Skibscapitainer for Fremtiden retfærdiggjøre den Tillid, der hidtil er bleven viist dem.

Efter disse almindelige Betragtninger kan det naturligtvis kun være meget faa Anker, jeg kan have imod Loven. Jeg skal i saa Henseende navnlig henholde mig til § 8, idet det forekommer mig, i alt Fald indtil jeg faaer bedre Oplysning, at det ikke er tilstrækkeligt motiveret, naar der nægtes Skipperne at tage andet Borgerkab ved Siden af. Som bekjendt, er det en Grundsatning i den nuværende Lovgivning, at flere Næringsveje kunne forenes; det medfører kun, at man maa løse de forskjellige Borgerbreve eller Næringsbeviser, og er altsaa kun et reent finantsielt Spørgsmaal. Medens den tidligere Lovgivnings Grundsatning var at udstykke de særegne Næringer, endog saa dem, som der hørte en meget skarp Dialektik til at udfinde en Forskjel imellem, saa ere de nu ikke blot slaaede sammen i store naturlige Grupper, men det er endog saa tilladt at forene flere af disse Grupper. Undtagelser ere kun gjorte, hvor de fandtes særlig motiverede, som f. Ex. at en Røbsmand ikke tillige kunde drive Næringsvei som Værtshusholder; men det forekommer mig paa ingen Maade, at de særlige Grunde, der i Næringsloven have motiveret enkelte Undta-

gelses fra det almindelige Princip: at kunne forene flere Næringsveje, finde Anvendelse her. Det er endog saa saa langt herfra, at efter den tidligere Lovgivning, hvor den nuværende Grundsatning var gjældende, blev der netop gjort Undtagelse for Skipperne, saa at de endog saa uden at løse særligt Borgerbrev kunde drive anden Næring i Forbindelse med Skibsfarten, hvilket ogsaa fandt sin naturlige Begrundelse i den Maade, hvorpaa i tidligere Tid Skibsfarten blev drevet, idet nemlig Skipperne en stor Deel af Aaret ikke kunde besætte sig dermed, og altsaa havde en ikke ringe Tid til deres Raadighed. Dette har man ogsaa tænkt paa i selve den Udtalelse, der forbeholder Bevillingsveien, idet der nemlig, som det vil sees af Præmisserne, er sigtet til smaa Næringsveje, som Skipperens Rone kan udføre, medens han er til søs; men jeg troer, at det er saa langt fra extraordinært her at anvende Bevillingsveien, at det endog saa vil være consequent og høist ønskeligt og rigtigt, at, naar Manden er i Farten, Ronen da kan drive en og anden Næringsvei. Hvis jeg altsaa ikke bliver opløst om stærkere Grunde end de i Præmisserne anførte til denne Bestemmelse, vilde jeg kunne ønske, at Paragraffen gaaer ud. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa de forskjellige Farvande ere betegnede, navnlig med Hensyn til det, der skulde konstituere Begrebet Befarenhed, ville Udtrykkene i § 5 og 6 og de sig dertil sluttende Paragraffer, navnlig sammenholdte med § 2, være Enhver høist paafaldende fra et blot geographisk Synspunkt, og man vil have ondt ved paa en Maade at hitte Rede i dem. Det bliver endmere paafaldende ved den Henvisning, der i § 2 er gjort til Trdn. 10de Jan. 1840 § 1, thi der paatrænger sig her ligesom det Spørgsmaal, da den Deel af Østersøen, der ligger Østen for Nigenvalde og Ralmar, og den Deel af Nordhavet, der ligger Vest for en Linie, som gaaer fra Texel til Cap Lindesnes, ikke ere omtalte, hvorledes der da skal forholdes med Hensyn til dem. I strengere Forstand kan det betragtes som vort eget Farvand, med Hensyn til hvilket Bogbøger altsaa ikke findes fornødne, og hvor altsaa Enhver kan fare, i hvilken som helst Udstrækning han ønsker. Paa den anden Side er der ogsaa en Deel, der efter den tid-